

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 23ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1963

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΙΩΑΝΝ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας συνήλθεν εἰς Πανηγυρικὴν συνεδρίαν τὴν 23ην Μαρτίου 1963, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 6 μ.μ., πρὸς εορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἑπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821.

Παρέστησαν οἱ Ὑπουργοὶ: Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Γρ. Κασσιμάτης, Συγκοινωνιῶν κ. Βρανόπουλος, Δικαιοσύνης κ. Παπακωνσταντίνου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Χρ. Σολομωνίδης, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Τσουκαλᾶς, καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἰδρυμάτων, Ἀνώτατοι Δικαστικοί, Διοικητικοὶ καὶ Στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ λοιποὶ προσκεκλημένοι.

Ὁ Πρόεδρος κ. **Ἰωάνν. Θεοδωρακόπουλος**, κηρύσσωσιν τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδρίας, λέγει, ὡς κατωτέρω¹ ὅτι ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει ὠρισμένα βραβεῖα, σχέσιν ἔχοντα πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἐθνους καὶ ὅτι, τιμῶσα τὴν ἐπὶ 50 ἔτη ἀπὸ τῆς χειροτονίας εἰς ἱεράρχην τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Μελετίου πολλαπλῆν ὑπὲρ τοῦ Γένους δρᾶσιν αὐτοῦ ἐν Θράκῃ καὶ τῇ Μ. Ἀσίᾳ, ἀπονέμει βραβεῖον εἰς αὐτόν.

Ἀκολουθῶς ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. **Ἀναστ. Κ. Ὁρλάνδος**, ἀναγινώσκει τὴν κατωτέρω ἔκθεσιν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀπονεμομένου βραβεῖου τούτου², εἶτα δέ, κατόπιν προσκλήσεως, προσελθὼν ὁ τιμώμενος Μητροπολίτης παρέλαβε διὰ χειρὸς τοῦ Προέδρου τοὺς τίτλους τοῦ ἀπονεμομένου βραβεῖου.

Τὸν βραβευόμενον Μητροπολίτην συνεχάρη ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Παναγ. Κανελλόπουλος**, ὠμίλησεν κατ' ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου, ἔχων ὡς θέμα: «*Στοχασμοὶ γύρω ἀπὸ τὸ 21*»³.

1) Βλ. κατωτ., σ. 165

2) Βλ. κατωτ., σ. 166

3) Βλ. κατωτ., σ. 167

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εορτάζει σήμερον τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος συνεγείρεται κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς διὰ τὰ εορτάση τὸ μέγα ἀγώνισμα τοῦ 1821, τὰ χαιρετίση τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὰ λάβη βαθεῖαν ἀναπνοὴν διὰ τὰ ἀτενίση τὸ μέλλον.

Παρόν, παρελθὸν καὶ μέλλον συγχωνεύονται κατὰ τὴν εορτὴν αὐτὴν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν μίαν καὶ μεγάλην ὀλυμπιακὴν ἰδέαν τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Εἰς τὰ μεγάλα μνημεῖα τῆς ὀλυμπιακῆς αὐτῆς ἰδέας, τὰ ὁποῖα ἤγειρε τὸ Ἔθνος εἰς τὴν διαδρομὴν τῶν αἰώνων καὶ τῶν χιλιετηρίδων, οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ 1821 κατόρθωσαν τὰ προσθέσουν μνημεῖον, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον τὰ συναγωνίζεται ἀλλ' ἐν πολλοῖς καὶ τὰ ὑπερβαίνει εἰς ἠθικὸν μεγαλεῖον ὅλα τὰ προηγούμενα.

Καὶ τοῦτο διότι τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ ἐλευθερία ἐδημιουργήθη ἐκ τοῦ μηδενός, ἐνῶ πρὶν ἡ κεκτημένη καὶ ὠργανωμένη ἐλευθερία ὠρθοῦτο ἀγωνιστικῶς διὰ τὰ ὑπερασπίση ἑαυτὴν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς της.

Αὕτη εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμίνας, τῶν ἀγώνων τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ κατὰ βαρβάρων καὶ τοῦ ἀγωνίσματος τοῦ 1821.

Διὰ τοῦ ἀγωνίσματος τούτου ὄχι μόνον ἐπανέκτησαν τὴν παρουσίαν των καὶ τὴν λάμψιν των εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἔθνους τὰ προηγούμενα καὶ μακρινὰ ἀγωνίσματα, ὄχι μόνον ἐθεμελιώθη ἡ ἐλευθερία ἀλλὰ ἐτέθη ἡ ἀφετηρία δι' ὅλα τὰ μετέπειτα μέχρι σήμερον μεγάλα ἔργα καὶ κατορθώματα τοῦ Ἔθνους.

Ἴδου διατὶ ὑπερέχει ἠθικῶς τὸ 1821, ὑπερέχει ἀκριβῶς διότι ἔφερε τὸ Ἔθνος ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν, ἀπὸ τὴν δουλείαν αἰώνων εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ἐλευθέρως ζωῆς.

Ἐνώπιον τοῦ γεγονότος τούτου ἰστάμεθα σήμερον μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ κλίνομεν ψυχὴν καὶ νοῦν ὡς πιστοὶ προσκυνηταί.

Κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν διὰ τὸν εορτασμόν τῆς ἐπέτειου τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, ὅποτε εορτάζει καὶ τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως

αὐτῆς ἢ Ἀκαδημία, ἀπονέμει, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, βραβεῖα καὶ ἔπαθλα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Γένους δρᾶσιν.

Συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην ἢ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας, μετὰ πρότασιν τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἀπεφάσισε τὴν βράβευσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατάρων κυρίου Μελετίου, περὶ τῆς ὁποίας τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν θέλει ἀνακοινώσῃ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Ἀναστάσιος Κ. Ὀρλάνδος.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΒΡΑΒΕΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΠΑΤΑΡΩΝ ΚΩΝ ΜΕΛΕΤΙΟΝ
ΥΠΟ ΑΝΑΣΤ. ΟΡΛΑΝΔΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κύριος Μελέτιος εἰργάσθη συντό- ἀπὸ τοῦ 1910 ὡς βοηθὸς Ἐπίσκοπος μεταξὺ τοῦ ὑποδούλου μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ πρὸς ἀναζωπύρωσιν καὶ ἐμπέδωσιν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας παρὰ τοῖς διαφόροις ποιμνίοις του. Διὰ τὴν δρᾶσιν του ταύτην ἀπηνῶς κατεδιώχθη καὶ εἰς θάνατον κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν. Καὶ ἔτυχε μὲν χάριτος, ἀλλ' ἐπελθούσης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς εὐρέθῃ περιπλανώμενος ἐπὶ διετίαν εἰς τὰ βᾶθη τῆς Μ. Ἀσίας, ἔνθα ὑπέστη ἀνεκδιηγῆτους στερήσεις καὶ κακουχίας, χωρὶς ἐν τούτοις ποτὲ νὰ παύσῃ παραμυθούμενος τοὺς ἐναπομείναντας καὶ τῆδε κάκεῖσε διεσπαρμένους ὁμογενεῖς.

Τέλος ἔλθων τὸ 1924, σχεδὸν γυμνητεύων, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐγκατεστάθη ἐν Ν. Ἰωνίᾳ, ὀρισθεὶς ὡς βοηθὸς Ἐπίσκοπος ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου. Ἀποστέρξας δ' ἐπανειλημμένως γενομένας πρὸς αὐτὸν προτάσεις προαγωγῆς εἰς τινὰ μητροπολιτικὴν ἔδραν, ἠτύχησε πρό τινος νὰ προαχθῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς Μητροπολίτην Πατάρων, διὰ τε τὴν ἔθνικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτοῦ χριστιανικὸν ἦθος.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βραβεύουσα τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατάρων κύριον Μελέτιον διὰ τὴν ἔθνικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν θεωρεῖ τὴν τιμητικὴν ταύτην πρὸς αὐτὸν διάκρισιν ὡς συμβολίζουσιν συγχρόνως καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας τοῦ μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ ὀφειλομένην τιμὴν.